

Megjelen: hetenként egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre . . . . . 6 ft. Félévre . . . . . 3 ft. Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszöri- nél 3 kr. Kinestári illeték minden egyes beigtatásért 30 kr.
A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.	Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kinestári illetékkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az ígatási díjakat az ígattmányokkal együtt legfölebb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.	Kiadóhivatal: Pleitx Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

N.-Beeskerek, 1876. márcz. 9.

Nem egy ízben mondtuk el ezen lapok hasábjain nézetünket a „közigazgatási bizottságról, utóljára folyó évi 4. számában ezen lapnak emlékeztünk meg róla, a midőn a képviselőház által már megszavazott törvényjavaslat a felsőház elé kerülendő volt; azon idő óta meglette már eme utat is, és most csak a törvényhozás másik felének a koronának szentesítése kell hozzá, hogy törvényerejével bírjon, de minthogy parlamentaris kormányforma alatt nem is lehet képzelni oly a törvényhozás által elfogadott törvényjavaslatot vagy is országgyűlési határozatot, melytől a fejedelem a szentesítést megtagadná — mert hiszen a kormány mindig csak a fejedelem jóváhagyásának kinyerése után adja be a törvényjavaslatot a háznak — nincs okunk attól félni, hogy a törvényhozás teljes apparátusán keresztül ment törvényjavaslat nem fogna rövid idő mulatával törvényerejével birni.

Ha már akkor, midőn a közigazgatási reformtörvényjavaslatok az alsóház által elfogadtattak, azokról meggyőződésünkhöz híven jó véleménnyel voltunk, csepp okunk sincs reá, hogy ezen kedvező véleményünk most változzék, a midőn a felsőház, ha nem is lényeges, de mindenestre igen czélszerű módosításokat tett rajta, olyanokat, a melyek nemcsak a fogalmak szabatosabb meghatározására szolgálnak, de egyuttal már eleve orvosolják a gyakorlott szem előtt feltárult hiányokat, melyeknek orvoslását mi nagy részben csak a jövőtől vártuk. Meg fognak-e a közigazgatási reformtörvények, ha majd életbeléptek — mindenütt felelni azon várakozásnak, melyet azokhoz nemcsak lánglelkű alkotójok, de egyuttal a közpályán megöszült — nem a zöld asztalnál üres phrazisokkal handabandázni szerető, hanem a közügyek

körüli komoly munkában bő tapasztalatokat szerzett municipalistáink hozzá kötnék — kételkedünk benne, de miért? mert minden intézmény annyit ér, a mennyit a benne működni hivatott tényezők érnek; oly törvényhatóságokban tehát, hol a közigazgatási bizottságban működni hivatott tagok úgy a kormány valamint a közönség részéről is szerencsésen lesznek ki- és illetőleg megválasztva, az intézmény maga is jónak fog bizonyulni s meg vagyunk tiszta lelkiismeretünk szerint eleve is győződve arról, hogy ott ázsiai közigazgatásról senki sem fog panaszkodni, ellenben ott, a hol a kormány által kinevezett közegekben nem lesz meg a szakképzettség és teljes megbízhatóság, hol a törvényhatósági tisztviselőiben hiányozni fog a szorgalom és a bizottsági tagokban a köteleességérzet és az ügyek körüli objektivitás — ott majd magát az intézményt fogják kárhözvitni és rosznak mondani — mint ez már szokásban van nálunk; pedig a hol a működő tényezők roszak hiába törli a fejét maga Gneist is azon — hogy miként hozza a parlamentaris kormányformával összhangzatba az önkormányzatot. De nagyon eltérünk feltett tárgyunktól, szándékunk nem az volt, hogy a közigazgatási törvényjavaslatok czélszerűsége felett most „post festa“, a midőn már majdnem törvényerejével bírnak, tartunk értekezést, hanem inkább az, hogy ezen törvényjavaslatokat — a szíves olvasó engedelmeivel — egy talán több számokra is kiterjedő cikksorozatban, a gyakorlat szempontjából tekintve és a szakaszok szerinti, az olvasóra nézve unalmas és fárasztó beosztást mellőzve, megismeressük és elmondjuk, hogy miként tartjuk mi ezen törvényjavaslatokba letett elveket igénytelen nézetünk szerint legezészerűben megvalósíthatóknak. A gyakorlat fogja erre ugyan megadni a legjobb választ,

a közigazgatási bizottságról törvényjavaslat nem lévén más nemzettől kölcsön vett s viszonyainkra alkalmazott rendszer — hanem eredeti conceptió, annak keresztülvitelére nézve irányadást másutt nem kereshetünk, magunknak kell tehát megtalálni a módot, a mely szerint azt a közügyre nézve legüdvösebben életbe léptethetjük, a többi most tán még igen komolyaknak tetsző nehézségeket elhárítandja az élet, a gyakorlat, a melyek a legjobb tanítók, a közigazgatási törvényjavaslatokat gyakorlati oldalról megvilágítva megismertetni s általjában azok életbeléptetésének eszméjével bővebben foglalkozni nem lesz tán korán, mert ha az a mit állítanak, t. i. hogy a közigazgatási reformtörvények már folyó évi július 1-én életbe lépnek, való, úgy talán már két hónap múlva megválasztandjuk a közigazgatási bizottság tagjait, ha csak a kormány — mint a melynek belátására van bízva a közigazgatási törvények életbeléptetése — nem fogja e czélra külön rendkívüli közgyűlések tartását elrendelni. Hosszabb időköz mint egy pár hónap semmi esetre sem választ el minket a közigazgatási reformtörvények életbeléptésétől, és ezért a szíves olvasó engedelmeiből legközelebb megkezdjük azoknak megbeszélését, és pedig sorra fogjuk venni a „közigazgatási bizottságról“, „a törvényhatóságok rendezéséről“ szóló 1870: 42. t.-czikkben szabályozott fegyelmi eljárás módosításáról és kiegészítéséről, „a községek rendezéséről“ szóló 1871: 18. t.-czikk módosításáról és kiegészítéséről, s végre a „közadók kezeléséről“ szóló törvényjavaslatokat; előadandjuk a törvényhozó intencióját, a czélt, melyet maga elé tűzött, igénytelen véleményünket, hogy mennyiben felel meg annak a törvényjavaslat, és végre előadandjuk a volt és az életbe lépendő törvények szerinti eljárásbani

külömbiséget, vagyis hogy hol és miben tér el az új törvény szerinti eljárás lényegesen a régitől. **

Felhívás a törvényhatóságokhoz.

Az árvízkarosultak felségelése ügyében Tisza Kálmán kormányelnök a következő felhívást intézte valamennyi törvényhatóságokhoz:

„Ujabb, s fájdalom, aggasztóan nagymérvű csapás sújtja annyi balszerencsével küzdő hazánkat!“

„A nagymennyiségű hónak gyors olvadása következtében az országnak több folyama hirtelen megdagadván, kiemelkedett medréből és rombolva borítá el a folyamamenti városokat, falvakat, mezőket, polgártársaink ezreinek életét végső veszedelemmel fenyegetve és azokat, nem egy esetben évek hosszú sorának nehéz munkájával szerzett vagyonuktól és további munkálkodásuk eszközeitől megfosztva.“

„S különösen az ország legnagyobb folyama, az ős Duna az, mely fektelen erővel, szédítő sebességgel zudítja rohanó hullámain, romokkal, pusztulással jelezvén gyászos menetét.“

„Magának az ország fővárosának, Budapestnek tetemes része víz alatt áll, azon részeit pedig, melyek az ország mű- és tudományos kincseit, az ipar és kereskedelem nagyszerű értékeit, az építéset remekelt foglalkozókat, aggodalom, félelem és kétségbeesés között töltött hosszú napok után, csak az isteni gondviselés és a város ügyeit intéző hatóság, valamint a fáradtságot nem ismerő lelkes polgárok ernyedetlen tevékenysége s ebersége menté meg a végpusztulást.“

„A sújtott vidékekről a gyász hírek hosszú sora fekszik előttem, s véget még nem ismerem. Minden percz ujabb szívszorogató részleteket hoz, s kétségtelen, hogy a kár milliókban fog kifejezést nyerni.“

„Vajha minél kevesebb emberélet veszte felett kellene gyászolnunk.“

TÁRCZA.

Részletek Nagy-Beeskerek történetéből.

(Folytatás.)

Annyi bizonyos, hogy későbbi idők ugyan, de ki tudja, minő körülmények aggtatták hozzá a kerek fő- vagy melléknévi jelzőt, mely a régi magyar helynévtárban elég gyakori.

Megjegyzendő továbbá az is, hogy e helynév régi kiejtése s írásbeli használata sokszor. Előkerül az mint Beche, Becke, Bechereki, Bechkereky, Bekuskereki, Bekuskererqui, Pechbercky, Pechkereki, Pechkeroky, Bochkercki, Bolhkereki, Bechkereke, Bechekereke, Bechekereky és Beuxquerel. Betscherek és Weschekhargek. Am e leírás és kimondási eltérés részint merő toll- és sajtóhiba részint pedig magának a névnek szójárásilag különböző kiejtéseinek felel meg. Amennyiben az eltérés különösen a pápai collecta-íveket illeti, az annak tudandó be, hogy Berengari Jakab és Bonnofacto Raymond, kik 1332-ben voltak dézsmaszedés végett a curiától Magyar- s Erdélyországba, tehát a csanádi püspöki megyébe is kiküldve, a magyar nyelvet nem beszélvén, elferdítve, néha meg nem értve, jegyzték fel egy a helységek, mint azok papjainak neveit; s hasonló áll Bertrand de la Broquiere francia turista írmodoráról.

Hogy az Árpádok alatt mennyire gyarapodott, fejlett anyagi és szellemi, társadalmi s vallásétkölcsei tekintetben, szóval mi volt általában e helynek sorsa? adatak hiányában — fájdalom — meg nem határozhatjuk. Minden tájékoztatás nélkül azonban még sem maradunk a megye egyetemes történetével szemben, ha józan s mérsékelt combinatio segítségével az általános eseményeket helyileg alkalmazzuk, elvitázhatlanul bizonyos lévén, hogy e hely magát ezen esélyek alakító befolyása alól ki nem vonhatta. A vidék, mint vármegye, örökös vérsíkja lévén hazánknak s felfelvirágozott vi-

ványait gyakran legázolván különféle konok ellenség egyaránt kegyetlen dühe: persze hogy Beeskereknek mindannyiszor szomoruan kellett osztozkodnia a véres sorsban. Joghatszági tekintetben azonban nagyon valószínű, jobban mondva bizonyos, hogy a torontáli Tisza-vidékkel együtt Beeskerek is Kund magyar vezérnek később talán Bulesunak rendeltetett alá, míg aztán tényleg Ohtum által bitoroltatott. De miután ez utóbbi szerencsésen legyőzetett, sz. István kormánya s honvédelmi gondozása alá került, ki a vidék igazgatásával Ohtum legyőzőjét, Csanádot bízta meg. Nyilván ekkor nyerte Beeskerek, akkár áll, akkár nem, hogy Temes, Keve, Krassó vármegyékén kívül Torontál is ekkor rendeztetett elsőbb, mind jobban fejlődő statuspolitikai jelentékenységének kiválóbb alapkövét. Keresztény-monarchikus intencióhoz híven, s ezek igényeihez mérten Szt.-István az ország összes várát magának s utódainak biztosítandó, azokat elidegeníthetetleneknek nyilatkozattatta. Tehát Beeskerek is így nyert újabb politikai jellegűt! Mig Árpád alatt, ki a törzsök-főkkel együtt a ben talált, vagy legott a honfoglalás után emelt várakat, közjavak gyantát tartotta fen, — a nemzetségek s status-javakban nem örökbirtoki, hanem csak örökös kormányzói jogot nyertek: azallat István, ugylátszik a Hartvik említette szerződés alkalmával, melyet koronázttatásakor népe színevel kötött volt, megszüntette a nemzetségeknek a várkerületekben eladig gyakorlott örökös kormányzói jogát, azokat kizárólag a maga s utódai hatalma alá vetette s kormányokra önvalasztotta várispánokat rendelt, kik e minőségben csakis addig ügyködhettek, míg neki s utódainak tetszék. E szerint Csanád ispánására nézve informálva lehetünk, de a mondottak alapján az iránt is biztosítva, hogy e vidék kulcsaúl, s a fejedelmi reformok garantiajaul szolgáló Beeskerek nemcsak az említett politikai jellegűt nyerte, hanem hogy egy újabb hadászati felszerelésben is részesülhetett. Ugy tetszik azonban, hogy Beeskerek s a mondában fennmaradt torontáli vár a történeti kritika itélőszéke előtt synonymakká olvadnak össze.

A megye központja általán székét képezte a megyei kormány élén állott főispánnak s a tiszti karnak, azonban a régi Beeskerekre nézve e tekintetben a kérdés oldatlan marad. Annyi bizonyos, hogy Torontálvármegye szorgalmas monographusa sok száz oklevélben hasztalan nyomozta a torontáli főispán emlékeit. Az Árpádokori oklevelek sehol torontáli főispánt nem mutatván, valószínűnek látszhatik, hogy — miután a régi korban, nevezetesen az Árpádok alatt, egy személyben több vármegye főispánsága különben is özpontosult — a torontáli főispáni kormány szintén más megye főispánja kezében lehetett. Mig Bárány gyanítása oda megy ki, hogy — miután 1498-ban eltöröltetett a divat, melynél fogva a temesi gróf több vármegye főispánját viselte, — épen e temesi főispán tartotta kezében a torontáli megyekormányt, s Pray oda nyilatkozik, hogy Torontált gyakran a Keve vármegyei főispánok kormányozták: addig mi nem találhatjuk behatóbb tanulmányok alapján valószínűtlennek, hogy Beeskerek, mint a Comitatus de Beche várispánság központja, e várispánsággal együtt egy más anyamegyébe volt bekebelezve. Ez esetben hát Beeskerek, mint várispánsági centrum, nem volt a megyei főispán székhelye, hanem csak a várispánnak az igazság szolgáltatásban helyettesének, az udvargrófnak szolgált tartózkodási helyeül; az önkormányzati megyei élet szálai sem bogosodtak itten össze, bár lehet, hogy a megyei gyűlések mégis itt tartottak.

De legyen ez elvégre bármiként is, annyi kétségtelen, hogy Beeskerek e kori társadalmi physiognomiájának meglehetősen hű ecsetelésére a hazai történettudomány jelen állásánál nem hiányozhatnak többé a színes-telek. Akár tekintsük azt, mint a municipális élet és az autonomia, akár pedig mint a királyok korlátlan hatalma alatt állott várintézmény a feudális institutio gyupontját: a társadalmi jelleg eltűntünk lebeghet. Itt nyüzsgöttek a római castra stativák legionáriusainak hű hasonmásai a fegyveres várjobbágyok; itt tartallott a vár- vagy megyei tisztviselők szolgálatára, a vár-földek művelésére, a bástyák

építésére és kijavítására, a fuvarozás-, börtönörzés-, utcsinalásra, hidépítésre s hason egyéb kisebb-nagyobb szolgálatokra kötelezett várnépnek többrendbeli osztályai; itt sürgölődhettek az előkelőbbek udvarában a miniszterialok egynémelyike, művészetet és mesterséget gyakorolva, vagy mint fegyverhordó s apród, asztalnok vagy szakács, vadász vagy kertőr szolgálva önelhatározási jog nélkül; itt búsulhattak töprenkedve urak küszöbénél a személyes szabadságtól megfosztott rabszolgák, de itt hemzseghetett a házi gazdaság élő készlete is.

Am ekkor már a kereszténység is, mely mint láttuk a barbárkorszak folytán szintén képviselve lehetett itt, határozott s maradandó hatású lendületet nyert volt. Miután István azzal kezdte kormányzását, hogy a keresztény vallás felvételét teljes erélylyel szorgalmazta, s Kupa legyőzése által e vallás győzelmét el is döntötte, a déli vidék iránti gondoskodása e tekintetben annál aldtottabb gyümölcsöket érlelt meg. Ohtumon vett győzedelme után, fogadalom következtében, megalapítván a csanádi püspökséget s ennek székére Gellértet híván meg Sagredából, a kereszténység terjedése oly nagy volt, hogy Hartvik szerint „az Isten embere az egész csanádi egyházmegyét Krisztus hitére térítette.“ A széles kiterjedésű egyházmegyét a sz. püspök felosztotta öt főesperességre, s minthogy ezek közt a torontáli is meg van nevezve, épen mi kétség sem foroghat fen arra nézve, hogy Beeskereken, Torontál politikai központjában, a keresztény elem kiválóan lön gondozva. Tudjuk, hogy sz. István a lelkeségek felállítását elrendelte s ennek következtében minden tiz helységet egy-egy közös templom építésére kötelezett, miért is fel nem tehetni, hogy Beeskereken ekkor szintén lelkeségség ne keletkezett legyen, bár erre nézve persze nélkülözük a történeti adatot. Annyi azonban constatált, hogy a torontáli főesperes nem lakott volt kerületbe valamelyik községében, tehát Beeskereken sem. (Folyt. köv.)

„E szomorú tényekkel szemben világos a feladat.“

„Segíteni, s pedig gyorsan segíteni a hol lehet és a mennyit csak lehet, a segedelem által életet és bizalmat önteni a csüggedőkbe, hogy a létért való küzdelmet saját érdekében és közvetve a haza javára újra és sikerrel megkezdhessek.“

„E végből a szükséges eszközök beszerzésére azon forráshoz fordulok, mely ily alkalmakkal már gyakran igénybe vétetett, és mely, az ország dicsőségére legyen mondva, soha ki nem adt, sohasem hiányzott, értem hazánk lelkes lakóinak felebaráti szeretetét és könyörületeségét. E biztos forráshoz fordulok most is, midőn az ország emberszerető lakóit tiszteltem s buzgón esdve kérem, hogy a vizek áradása által szerencsétlenül járt polgártársaink segélyezésére könyöradományokkal sietve járulni sziveskedjenek. Az első magyar ember, a király, és hazánk nagy asszonya, a királyné, dicsően jelölték ki az utat, melyen haladnunk kell.“

„Kövessük az irányt amelyet kijelöltek; áldozzék neki tehetsége szerint; adjon sokat, akinek sok adatot s adjon amennyit adhat az, ki kevéssel bír.“

„A legcsekélyebb adomány köszönettel fogadjatik, mert amint a romboló víztömeg cseppekből áll, úgy a százezrek és milliók krajczárókból keletkeznek.“

„Ezek után felhívom a törvényhatóságot, hogy a könyöradománygyűjtést a fentebbi célra törvényhatósága területén szervezve, saját organumainak tevékeny közreműködésével rögtön indítsa meg, s e tekintetben, a helyi viszonyok és szokásokhoz képest, a jótékony-ságnak számos alakban nyilvánuló forrásait keresse fel s nyissa meg. Ez ügynek buzgó, tevékeny felkarolásával a törvényhatóság lételemény egy nemes kötelességét teljesítendő, melylyel az emberszeretnek és a hazának tartozik.“

„A befolyandó pénzek időszakonként hozzam, a belügyminisiteriumba terjesztendő fel, hol a vizslátogatta helyekről a tudósítások összpontosulván, a szükség és segély mérve legbiztosabban felismerhető.“

„Az adakozók által határozottan bizonyos vidékekre szánt összegeket pontosan és gyorsan rendeltetésük helyére juttatom.“

„Ugy a törvényhatóságok után hozzám jutott, valamint az adakozók által netán közvetlenül hozzám küldött könyöradományokról nyilvánosan számolandok.“

Budapest, 1876. február 28-án.

Tisza Kálmán.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

N-Kikinda, 1876. február 29.

Az idei farsang N-Kikindán vígan folyle, a többi között szerencsém volt meglátogatni mind a három négyletit bálát, mondhatom, hogy mindhárom fényes és a viszonyokhoz képest a pénztárákra nézve is jó eredményű volt. Minthogy azonkívül még alkalmam volt mind a három táncvizsgálat leírását a „Gross-Kikindaer Zeitung“ 7., 8. és 9. számában ámbár szép, de részrehajló tollal leírva, olvashatni, el nem mulaszthatom azokra nézve észrevételeimet is megtenni.

Előre becsajtom, hogy a „Gr.-Kikindaer Zeitung“ 7-ik számában a n.-kikindai szerb négyletit bál, a 8-ik számában az ugynevezett „Humanitas“ című (mely német, magyar és izraelita tagokból áll), és a 9-ik számában az izraelita négyletit bál teljes fényökben vannak leírva. — Azonban csodálkozást kell kifejeznem a tisztelt báltudósító azon eljárásán, midőn a „Lady Patronesse“ személyes tulajdonságait leírja és azokat ecseteli — kivételeket tett.

Azt kell következtetnem, hogy a tisztelt tudósító vagy nem tudja miben találja, avagy jobban mondva miben keresse, az ugynevezett előzőekenység és szeretetreméltó tulajdonságait, vagy pedig figyelmességéből követte el ezen kivételt.

Nem mintha ezen elősorolt tulajdonokat a szerb és zsidó négyletit elnökötől el akarnám venni, korántsem, mert sokkal jobban ösmerem én s ösmeri a közönség az illető urnöket, hogy sem egy parányit is azokból levonni lehetne, de ép azért említem fel azon körülményt, mert ép a tisztelt tudósító nem találta fel — vagy nem akarta feltalálni — ezen szép tulajdonokat a „Humanitas“ jótékony négyletit fíradhatlan, nemes szívű és köztiszteltetben álló elnökjé Karácsonyi Róza urnőben; nem mintha utóbbi urnő a tisztelt levelező bókjaira szorulna — említem fel a tudósító részéről elkövetett eme figyelmetlen-

seget, — hanem talán saját érdeke is úgy hozta volna magával, hogy a nyilvánosság előtt mindegyiknek megadja azt a mi illő és a valósággal megegyez.

E bálit tudósításoknak egyéb tartalmára — ámbár lehetne — de nem akarok reflectálni s bezárom soraim azzal, hogy az, a kinek szól, értsen belőle.

HETI SZEMLE.

Európai sajtó. Franciaország jövődősorsa felett nagyon előtérbe lép a discussio. Nevezetes, hogy a francia ügyek, legyen bármi oknál is, az utóbbi napok s illetőleg a választások óta több érdeklődéssel tárgyaltatnak, mint akár a különben is előre látott spanyol, akár pedig a keleti bonyodalom folyása. Parisban a bonapartisták két nagy lapot fognak alapítani, melyeknek szerkesztését Droude és Mitchell fogják átvenni. „Az 1859-ki háború Olaszországban“ címmel megjelent a közös hadseregi vezérkar történelmi művének második köteté nagy érdekes tartalommal, mely a sajtót élénk kezdé foglalkodtatni. Az Anglia és Spanyolország közti nem jelentéktelen conflictus is mindjobbra napirendre került.

Itthon. A Deák Ferencz érdemeinek törvénybe iktatásáról szóló törvényzikk a hivatalos lap február 27-ki számában közöltetett. Miniszterünk bécsi útja az árvíz miatt halasztást szenvedett. Azallat, hogy baj és csapás és családás egymást éri határainkon belül, határainkon túl is csak aggodalommal tekinthetünk. Ausztriában erősen gyűrőznek nem engedni Magyarországnak egy talpalatnyi tért sem a közvetett adók, a kereskedelmi és vám-szerződés megújítása iránti tárgyalásokban. Semmi engedmény: ez a jelszó minden pártjánál, és határozott nyilatkozatokban magáévá tette e jelszót az a miniszterium is, mely különben négy év alatt annyi jelt adta politikai belátásának és mérsékletének. — E sok aggodalom mellett ideje van kormányunknak populáris témákon is dolgozni. — A „Nemzeti Hírlap“ tudni akarja, hogy a magyar kormány legközelebbi többrendbeli törvényjavaslatot fog a ház asztalára letenni. Ezek között lesz a vallás- és közoktatásügyi miniszternek is két törvényjavaslata: a civilházaságról és a nazarénusokról. Az igazságügy minisztere a törvénykezési nyelvről szándékozik egy törvényjavaslatot előterjeszteni, melyben bír szerint a magyar nyelvnek hivatalos volta iránt correct s erőlyes határozatok hoztatnának. — A Margit-híd megnyitása márczius 12-én menend végbe. — Berlinből megkeresés érkezett a bécsi hadügyminisiteriumhoz, engedtetnék át a poroszoknak is szomszédi barátságából (C) az Uchatius-ágyuk titka. A dolog így áll tulajdonképen. Nemsokára rá, hogy a steinfeldi próbálós után Uchatius találmányának fényes sikere constaltatott, három porosz törzsiszt határozott ajánlólévelekkel jelentkezett a bécsi hadügyminisiteriummal a főnebb említett „barátság“ kinyerése dolgában. A tudnivaló szomszédok „nem“ mel utasítottak vissza, s aztán hazamentek. Csak hogy az a furcsa, hogy midőn bécst vettek, elhúszott velők sző nélkül három igen érdekes osztrak honpolgár is. E három polgár vala pedig egy gépész, egy részilletőleg bronc-öntő s egy mouneur, kik az Uchatius-ágyuk készítése körül a bécsi arsenalban már évek óta alkalmazásban állottak. — A bécsi „Fremdenblatt“ következőket írja: „Mig itt Bécsben a vízáradás miatt elhalasztott alkudozásoknak nagy feszültséggel néznek elébe; a Lajthántulról oly hírről értesülünk, melyről csak azért tesszünk említést, mert az a legbiztelebb forrásból származik s megvalósulása esetén a legmesszehatóbb befolyást fogja gyakorolni Magyarországhoz való viszonyainkra. Tisza Kálmán ugyanis, legalább egy időre, ki szándékozik lépni a kabinetből. E felől s a jelen pillanatban teljesen váratlanul jövő lépésnek indoka egyáltalán nem a kormányzás faradalmában keresendő, hanem annak megfontolásában, hogy az oppositio egykori vezére, a kiegyezés nehéz kérdéseiben sokkal sikeresebben működhetik, s a két fél követeléseit és igényeit közti ellentéteket kedvezőbb eredményel enyhítheti s egyenlítheti ki, ha többé nem a kormányhoz, hanem sok évi politikai működésének nimbusától körülvéve, ismét teljesen a parlamenthez és pártjához tartozik. A kabinet vezetését a kiegyezési mű létrejöttéig egy kevésbé prounciális személyiség fogja átvenni.“ A „Fremdenblatt“ nem akarja állítani, hogy e hírek tartalma pozitív, vagy hogy annak egy szemernyi igazság is szolgál alapjául, de azon kiváló érdeklődéssel fogva, melyet ez a Magyarországgal való tárgyalásoknak kölesönöz, nem tartotta agyonfiglatandónak.

Franciaország. A szélső baloldal fontos győzelmet csak azon néhány nagy városban vívott ki, hol bármely kormány alatt osztatlanul uralkodott. A forradalomtól való félelem az, mely az országban azt az óhajt szűli, hogy a köztársaság fenntartassék; ennél fogva tehát a választás, mely a republikánusoknak összehúzó többséget eredményezett, valóban conservatív jelleggel bír. A suffrage universel s conservatív elvekre alapított köztársaságot óhajlja. A két új camara olyan természetű, hogy amaz óhaj teljesülhet. Az új kabinet végleges megalakítása közvetlenül a kamarák megnyitása előtt fog történni márczius 5-ke és 8-ka között. Márczius 5-én 106 helyen szűkebb választás lesz. Audifret Pasquier herceg, a nemzetgyűlés volt elnöke a napokban gyakran találkozott Mac Mahonnal. A her-

ceg, kit a senatus elnökévé akarnak választani, a „Moniteur“ szerint nemsokára igen fontos szerepet játszaná a kormánytanácsban. Az ő mérsékletétől, bölcsességétől és befolyásától várja Mac Mahon egy senatusi alkotmányos és conservatív többség alakítását, mely közvetlő gyanánt szerepeljen a végrehajtó hatalom és a képviselőház republikánus többsége között.

Anglia. Derby lord igen ingerült hangon felvilágosítást kért Suvalov orosz nagykövettől azon hirre vonatkozólag, hogy Fedejeftábornok az egyiptomi hadsereg újjászervezésével bízott meg. Suvalov eleinte tagadta, hogy Fedejef engedelmet kapott volna az egyiptomi alkirály ajánlatát elfogadni. Derby erre kijelenté, hogy minden oka van feltenni, hogy amaz engedély megadatott. A két diplomata nem a legbarátságosabban vált el egymástól.

Spanyolország. Don Carlos, a mint hírt vette, hogy Estela elesett, egy napipapancsot bocsátott ki, melyben azt mondja, hogy a szerencse és nem hűveinek vítétsége hagyta cserben a legitimitás szent ügyét. A praetendens összes tisztjeit és katonáit felmenté a hűségük alól, fenntartva magának, hogy kedvezőbb időben ismét fegyverre szállhassa őket. A körülbelül 20,000 emberből állott hadsereg, melylyel Don Carlos rendelkezett, bámulatos módon oszladozik. A közkatonák elhanyagják fegyvereiket és egyenruhájukat; a tisztje pedig a tábornokok példáját követve, külföldre menekülnek. Don Carlos február 28-án reggel 9 1/2 órakor lépte át a francia határt Arnégny mellett. Roncevallesen és Valcarloson át vette útját Franciaország felé. A mint francia földre érkezett távirati uton azon kérelemmel fordult Mac-Mahonhoz, hogy Franciaországban tartózkodhassék, mire Mac-Mahon szintén táviratilag engedelmet adott. Mindazáltal, mint a távirati jelentés Angliába utazott Don Carlos. Mig Don Carlos távozott Spanyolországból Isabella vissza akar oda térni. De e tárgyban a spanyol miniszteri tanács fog dönteni, melyet felhatalmazott Alfons arra, hogy határozzon a felett, vajjon visszatérhet-e Isabella vagy nem.

Szerbia. A sok biztosítás mellett, miszerint a szerb kormány csak békés szándékai lehetnek, a szerb kormány egy pillanatig sem szünteti meg hadi készülődéseit. A „Pol. Correspond.“ egy következő tartalmú levelet hoz erre vonatkozólag: Az osztrak-magyar főkon-sul, Wrede herceg épen az imént tért vissza szabadságáról s rögtön kihallgatást kért Milán hercegnél. Különben tény, hogy Milán kormánya minden irányban fegyverkezék. Egy magyarországi zsidó, Weiss, tetemes mennyiségű ló szállítására szerződéseket kötött, egy lovas tisztekből álló bizottság pedig Bessarábiába ment, hogy ott 800 darab lovat vásároljon Szerbia számára. A hadügyminisiterium továbbá 100,000 pár bocskort, 60,000 darab katonaköpenyt, 50,000 tábort sátrat és 4 bateria Krupp-féle ágyút rendelt meg külföldről. Minthogy pedig az allampénztárak üresek, a kormány addig is, mig Amsterdamban a kilitáshba helyezett államkölcsön megkötetik, a gazdag belföldi hazafiaktól nyert magánkölcsön útján véli a fennebbi szükségletek beszerzési költségeit fedeztetőnek. Ha mindezen forcirozott előkészületekkel nem akarnak valamely ábrándos kalandra rándulni, úgy akkor csak egy plausibilis magyarázata lehet e fegyverkezési dühnek. Tudvalevőleg itt a háborúizgalom legexaltáltabb fokán jutottak csak azon belátásra, hogy a szerb hadseregnek tulajdonkép semmije sincs, mi azt hadi szolgálatra alkalmassá tenné. — Karagyorgyevics Péter koronapratendensről pedig a következő adatokat küldik Belgrádból a „N. H.“-nak: A trónról 1858-ban letaszított Karagyorgyevics dynastia tulajdonkép soha sem szűnt meg áskálódni és tüntetni. Persida hercegné, ki 1873-ban halt meg, életfeladatává tette a szerb trón ujra elnyerését. Az utósó összeesküvéstől, melynek III. Mihály herceg áldozatul esett, e nő nem állott távol; férje Sándor herceg Péter fiára ruházta át az ő prátensióit. Ez utóbbi kitezben proclamáltatta magát Szerbiában, egyszerű mint végrehajtója a nagy szerb ideának, melynek jelvénye a kenyérmező. Itt veszté el Lázár csár 1389-ben jul. 27-én a törökök elleni csatában életét és országát. A Karagyorgyevics küldetését vindikálnak maguknak ama országot visszaállítani. Karagyorgyevics Péter radikálisnak is mutatja magát. Ö szabadságot, egyenlőséget és testvériséget akar a szerbeknek adni. Mi több kell még a vöröseknék? Az ifjú exaltadók egy jelentékeny cliqueje gőzerővel dolgozik Karagyorgyevics mellett. Sokkal érdekesebb és nagyobb horderejű Alimpics Rankó küldetése Montenegróba. Alimpics ezredes és Risztics kormányában közlekedési miniszter, két okiratot vitt magával Czetinijébe. Az egyik Milán levele Nikicza fejedelemhez, melyben Milán herceg különösen hangsúlyozza a két szerb fejedelemség egyetértő működését s azon reményét fejezi ki, hogy a nagy közös érdekek együttes tevékenységre fogják buzdítani a két fejedelmet. A második irat a szerb kormány által Alimpics részére kiállított meghatalmazás a végre, hogy minden a közös actióra nézve czélszerű intézkedést, illetőleg szerződést köthessen. E meghatalmazás legnevezetesebb két pontja: a 6-ik, mely szerint siker esetében Boszniát Szerbia, Herzegovinát pedig (a Szuttorinával együtt) Montenegró kapná; — és a 9-ik pont, mely megállapítja, hogy a két szerződő fél egyike sem köthet a másik bejegyzésé nélkül sem békét, sem bármely kiegyezést s hogy a harcz a lehetőség véghatáráig fog folytatattani. Ezenkívül Szerbia 50,000 aranyat biztosít Montenegró részére a felveendő kölcsönből ugyanazon fel-

tételek mellett, a melyek alatt önmaga fogja azt felvenni. Végre a meghatalmazás kiterjesztő figyelmét arra is, hogy kedvező eredmény esetében az ekként megnagyobbodott két szerb állam között bizonyos egyezésesség kötéssék „közös érdekek“ alapján, természetesen akként, hogy a két fejedelem egyenjogúsága mindenben megóvassék. — Alimpics missiójától a belgrádi harcziasan hangolt körökben sokat várnak, s Risztics lapja az „Isztok“; a nélkül, hogy annak közelebbi célját megnevezné, már is hirdeti, hogy a küldetés nagy eredményeket fog szülni. — A szerb kormány ezen titkos működése kevésbé egyezik meg a fejedelem hivatalos nyilatkozataival. E kétszíniség azonban mindenkor egyik főjellemvonását képezte a szerb politikának. Az itteni mérvadó egyéniségek a partiparti szerbeket sem hagyták ki számításaikból. Azt reménylik és oda igyekeznek hatni, hogy a délmagyarországi szerbek, azon esetre, ha az osztrak-magyar csapatok Szerbiában benyomulni szándékoznak, fellázadjanak; ellenkező esetben pedig legalább önkénteseket s különösen pénzt, orvosokat, sebészeket és nőket küldjenek a sebesültek ápolására. Különösen számítanak a volt horvát katonai végvidékre (Ogulin, Otocsac stb.) Ha azonban a magyarországi szerbek is csak annyira fognak lelkesedni a hercegovinai felkelés ügyéért, mint itt Szerbiában a lakosok, úgy az agitációnak kevés sikert jósolhatunk. A szerb kormány önkéntes pénzadokozásokra szülitotta fel a népet. Eddig 250 arany folyt be, a mi bizony távolról sem elegendő a tervezett nagy háború költségeinek fedezésére. Nevezetes jelenség, hogy Risztics organuma, az „Isztok“ a keleti kérdést, melyet eddig mindig mint az összes törökországi keresztény népek ügyét állított oda, most már tisztán szerb kérdésként nevezte. Az eddig annyit emlegetett solidaritást a keresztények között pedig csak azon feltétel alatt helyesli, ha azok mind a szerb zászló körül sereglenek, természetesen a szerb érdekek biztosításának kedvéért. Ily nyilatkozatokra ragadtatja magát a mértékelen önhittség.

A fölkelés színhelyéről. A bécsi „Presse“-nek azt írták Zágrábról, hogy 28,000 hercegovinai menekült arra határozta magát inkább éhhalállal halni meg Dalmatiában, semmint az amnestia daczára is visszatérni hazájukba. Alimpics szerb ezredes Czetinijébe érkezett és a montenegrói fejedelmet meg akarja nyerni egy offensiv mozdulat számára, melyet Montenegro Szerbiával együtt a porta ellen intézne. Alimpicsnak nincs kilitása missióját teljesíteni, mivel Oroszország a béke érdekében pressiót gyakorol Czetinijében. Az ultimatumot illetőleg csak annyi áll, hogy a porta készült ugyan egy ultimatumot Szerbiának és Montenegrónak küldeni, de elhalasztotta azt a három eszárság óhajára. A „Köln. Ztg.“ berlini levelezője arra figyelmeztetett, hogy a hercegovinai és bosnyák menekültek, ha hazatérnek, a fanatikus és elkeseredett mohamedán lakosság részéről nem kevés veszélynek és legalább is sok zaklatásnak lesznek kitéve. Voszorevics mellett nagyobb csata volt, melyben a felkelők teljesen megverték a törököket. A menekültek, mint Achmed Muktar hercegovinai főparancsnok jelentéséből kiténik, kezdenek már hajlékaikba visszatérni. A montenegrói önkénytesek és a hercegovinai felkelők között viszály ütött ki. E viszály következtében február 24-én a hercegovinai felkelővezérek határozottan ellenszegültek a montenegrói vezérek azon tervének, hogy Trebinje ostrom alá vessék. Az ostrom el is maradt. Czetinijéből pedig, hol a hercegovinaiak visélete igen rosz vért szült, két nappal utóbb az a parancs érkezett valamennyi a felkelésben résztvevő montenegrói vajdához, hogy Herzegovinából haladéktalanul hazamenjenek. — Ez események csak siettetthetik a hercegovinai felkelők meghódolását, melyre befolyással lesz az is, hogy Montenegroba vetett bizalmuk teljesen megrendült. Az „Agence“ szerint Bosniában veszélyesülően növekszik a bégek közt a mozgalom. E bégek szerb származásúak, kik csak önérdékből tértek át a mohamedanisusra s most nem akarják nyert előnyeiket feladni. Fanatikus módon izgatnak a keresztényeknek adott concessiók ellen s deputatiót küldenek a portához, melynek különben ök képezik itt főkörményét. A harcoknak a törökök és felkelők között ugyiltszik nincsen még végök. — Koljón, Piattavica és Dubráni véres ütközetek voltak. A szuttorinai felkelő csapatok vezére egy proclamatiót bocsátott ki, mely a hatalmakhoz van czimezve és feleletül szolgál a reformjavaslatakra; nekik valóságos Európa által biztosított függetlenség kell, e nélkül le nem teszik a fegyvert!

Románia. A román kormány egy jegyzéket olvastatott fel Bécsben és Szentpétervárbán, mely határozottan tagadja, hogy a szerződésekkell ellentétben a státus quot vezélyeztethető tendenciákat követ a román kormány, különösen kiemelte a jegyzék, hogy korántsem szándéka Romániának a rendes tributum fizetését beszüntetni.

HIRHARANG.

* **Deák Ferencz** emlékére folyó hó 5-én a helybeli evangélikus egyházban gyászisteni-tiszteletet tartott a helybeli református egyház, mely alkalommal tisztelendő Balogh István lelkész úr a dicsőült nagy hazafi életét és érdemeit ecsetelte jeles emlékszerében, az egyház válogatott közönséggel telt meg, jelen volt a megyei tisztikar a főispán vezetésével, ott volt a kir. törvényszék személyzete élén az elnökkel, a kir. ügyészség, a városi tanács a

polgárme és a hon-gének na és hallga

* A sokkal va zetek d hidakat m tömettek, túl vagyv bajt, s t előntésne hogy alis elfoglalva mint tő- a fenyege 1874. X hatáskörű főjegyző a megye ügyészün

* S nagy köz saság ige hat jobb járja, és adatik, a 800 fra időkben, mint a ha ama jóslat felemészte megérdeml hogy f. i és csak t téri.

* A kosai De rébe, ar váról ren laltattak nálatának kormány (schleppé zimonyi megye ro

* E állat fen Lukácsfal erőt a tő

műkedv szoborala itelve elő gyunk e értesülün amaz alk jáink látó

vényben ger Szá lóra, ki ispanjánán telen csak ságokat hagyja. A sorolja fe niaba vel

* A javaslat főrendihaz ügyminis elömlünk vitelle ve munka le valószin, is alkalm kieveztet deleteken kivetés e tele állat meg van

des tört C s a b a egybekap dö es Be Sámuel ex városának Lajos egy III. Károly seket oly nevezetes Ferencz is

— pórno, a rök-Bécsé anyját m amint a m Adam és gény assz A szerenc aggasztó azonnal m deket.

— S délelőtti t helybeli t gatóba m lakására. A foglalva, a szobájából derek uri szekrényh láncczal egy igen órat láncc zalogolta 80 krét a tagoda ug erélyes fű

polgármester vezetése alatt, a közös hadsereg és a honvédség tisztikara, a város értelmiségének nagy része és számos hölgy jelent meg, és hallgatta végig a lelkes úr jeles szónoklatát.

* Árvizek. A jégzajlásal és jégtorlódásokkal valahogy megküzdöttünk, a megyei közegek dicséretes buzgalmat fejtettek ki, a hidakat megmentették, a töltésszakadásokat betömelték, s már azt hittük, hogy minden bajon túl vagyunk, most meg a vizek áradása okoz bajt, s távirat táviratot ér a megyeháznál az előltnak kitétt határok birtokosaitól, s mint-hogy alispánunk a megye éjszaki részén van elfoglalva az ujonczozással, a megye főjegyzője mint törvényszerinti helyettese az alispánnak, a fenyegetett vidékekre utazott, hogy ott az 1874. XL. t. cz. által az alispánra ruházott hatáskörben eljárjon; most tehát az alispán és főjegyző távollétében, megyei határozatnál fogva, a megye vezetésének súlyos gondjai derék fő-ügyészünket Poroszkay Bélát terhelik.

* Sidoli lovartársulata itt folytonosan nagy közönség előtt tartja előadásait, a társaság igen jó, és egy vidéki város alig kívánhat jobbat; most a Rencz-féle „Hamupipőke” járja, és már több estén túltöltött lovarkörben adatik, az igazgatónak egy-egy esti bevételét 800 fra becsülik, bizony szép pénz ilyen rossz időkben, de sok is kell 60 ember és 30 lónak, mint a hány tagból a társulat áll; úgy látszik ama jóslatunk, hogy a társulat itt önmagát fogja felemészteni, azaz lóhúsból fog élni, még sem teljesedik be, nem is kívánjuk, mert valóban megérdemlik a sikert; egyébiránt úgy tudjuk, hogy f. hó 10-én már elhagyják Beeskereket, és csak két év múlva szándékoznak ide visszatérni.

* Albrechtsdorf község, melynek lakosai Debeljácáról telepedtek a Duna melléki rétbé, árvízveszélyben forog, a Temesen Oppováról rendelkezésre álló csónakok már lefoglalattak a szolgabíróval, s mentésre használtatnak, de miután nem elégségesek a megyei kormányzat, távirati uton 5 vonatbólajót (schleppet) kért a Duna-gőzhajózási társulathoz, s ezek készségeken a megye rendelkezésére bocsátattak.

* Eisenhain telepítvényes község a Tisza által fenyegettetik, a megyei hatóság Écska, Lukácsfalva és Zsigmondfalváról rendelt ki köz-erőt a töltéseknek munkálatoira.

* A török-becsei ifjuság f. hó 15-én műkedvelői előadást rendez a Deák-szoborralp javára. Az élénk készülődések után itélve előre is a legjobb siker reményével vagyunk e nemescélu vállalkozás iránt. — Ugy értesülünk, hogy innen is többen szándékoznak amaz alkalomra kirándulni t.-becsei szomszéd-jaink látogatására.

* A belügyministerium egy közö-nyvényben figyelmezteti a hatóságokat egy Ber-ger Számi nevű izraelita csavargó esalóra, ki az óhái pusztá bérlelő Freibauer ispánjának adja ki magát s a vidéken szem-telen családokat követ el, mely célból házasa-gokat is köt s az asszonyokat azután ott hagyja. A minisiteri körözyény 3 oldalán át sorolja fel Berger Számi viselt dolgait. Romá-niába vele!

* Az adókezelésről szóló törvény-ajavaslatot esütörtökön veszi tárgyalás alá a főrendiház állandó hármás bizottsága. A pénzü-gyminisiteriumban most dolgoznak mindazon előmunkálatokon, melyek e törvény keresztül-vitele végett szükségesek, különösen nehéz munka lesz az adófelügyelők kinevezése, amár valószínű, hogy majdnem kizárólag már most is alkalmazott pénzügyi hivatalnokok fognak kinevezetni; a végrehajtásra vonatkozó ren-deleteken is dolgoznak már. Az 1876-iki adó-kivetés e törvénynek kissé elkésztett létrejove-tel által nem szenved késelemet, mert máris meg van rendelve az ország egész területén.

* A bekésmegyei régész-művelő-dés történelmi egylet f. hó 5-én Békés-Csabán tartotta nyilvános felolvasásokkal egybekapcsolt második vándorgyűlését Gón-dócs Benedek apát elnöklele alatt. Szemian Sámuel csabai városi főjegyző „Képek Csaba városának mult századi népeletéből”, Haan Lajos egyleti alelnök pedig „Békés vármegye III. Károly uralkodása alatt” című értekezéseket olvastak fel. A bekésmegyei muzeum nevezetesebb régészeti tárgyait Pulszky Ferencz ismertette.

* Egy szegény debelyácsi magyar pórnő, a jó várandóság áldott állapotában, Török-Becserébe indult gyalog, hogy ott lakó édes anyját meglátogassa. Beeskereken áthaladva, amint a mellencezi kapusorompóhoz ért, Anna Adam szerűjénél rögtön összerogyott a szegény asszony s eszméletlenül hevert az uton. A szerencsétlen nő méhe gyümölcsével együtt aggasztó veszélyben forog. A városkapitány azonnal megtette a szükséges segélyintézkedéseket.

* Szentelen tolvajlás. Mult hó 24. délelőtti 10 órakor — írja a „B. W.” — egy helybeli héber vallású fiatal házassamber látogatába ment egy másik fiatal emberhez annak lakására. Az utóbbi épen lelélirással volt elfoglalva, mit befejezvény egy pillanatra távozott szobájából, hogy a levelet póstára adja. A derek uri vendég felhasználta ez alkalmat s a szekrényből egy ezüst óráz az ezüst nyak-lánczczal együtt, egy 5 frtos bankjegyet s egy igen csinos szivarszipkát tolvajlott el. Az óráz lánczostól együtt egy helybeli ötvösnél zálogolta el 14 frtért, a szivarszipkát pedig 80 krért adta el. A szemtelen tolvaj makacsul tagadta ugyan gaztettét, mindazonáltal sikerült erőlyes főkapitányunk körültekintő eljárásának

a tényálladékok teljesen tisztába hozni s a károsultat kielégíteni. A tettesnek is hihetőleg kijut a maga megérdemelt oszáltyrésze.

* Píkás váltóüzlet. Egy kereskedésben megjelent a minapában egy magyar menyecske montblanquette-t vásárolni. „Hej, Róza — mondja neki a kereskedő — minek magának az a váltó? ha van kiadni való pénze, értékesítse azt más uton-módon, mert a váltóhoz keveset fog maga érteni.” „Nem pénzre akarom — feleli a menyecske — hanem elváltam az uramtól s most egy másik emberhez akarok menni, ha három évre biztosít engem evvel a váltóval.”

* Sikkasztás. Temes megye Saágh köz-ségében az adószedő csaláson és sikkasztáson érték, melyet akként követelt el, hogy az általa vezetett napi jegyzékbe mindig kevesebb kamatot és végrehajtási költséget irt be, mint a mennyit az adófelvétel könyvecskéiben nyugtatott. Ezen család még 1874. év folyamában történt, csak nem rég eszközölt liquidációkor került napfényre. Különben az illető még 1875. év január havában felmentetett hivatalától, mert az adópénzekből 150 frtot elköltött, de ez összeget megterítette. A felfedezett csalásban a községi volt írónak is nagy a része; ez vezette az adószedő naplót és jegyzékeit, s ennélfogva okvetlenül tudomással kellett bírnia a csalásról. A büntös elfogadtatott.

* Lapkitiltás. A hivatalos lapban olvassuk: A Münchenben „Volksfreund” cím alatt megjelenő folyóirat, és Lipesében „Gartenlaube” cím alatt megjelenő hetilap postai széküldése és kézbesítése a magyar korona területén megtagadtatván, a kir. postahivatalok a nevezett hirlapokra sem előfizetést nem fogadnak el, sem azoknak szállítását és kézbesítését nem eszközlik. Hisszük, hogy e kitiltás nevezett lapoknak csomagokban való szállíthatásának tilalmát is magában foglalja.

* Liszt Ferencz, mint értesülünk, a következő levelet intézte Trefort Agoston vallás és közoktatási minisiterhez: „Bár méltán tart-hatok tőle, hogy kifárasztom a budapesti közönség tulságos jóakarata irányomban, bátor-kodom mégis az árvízkarosultak javára leg-közlelebről tartandó hangverseny programjá-hoz két kezemet felajánlani, ha excellentiád úgy találja, hogy lehet még venni valami hasz-nukat. 1838-ban mikor először tértem vissza Bécsből, első hangversenyemet is a pesti viz-károsultak javára adtam: vizgázomra szolgálta, ha nagyon is hosszú zongoraművészi pályámat hasonló szellemben fejezhetném is be, így ma-radván hazámhoz híven, Magyarországnak leg-kisebb s leghalásabb fia, excellentiádnak pedig tisztelő és lekötöleztet szolgálja Liszt Ferencz. — A minisiter e levélre, melyről meg kell je-gyeznünk, hogy nem fölszólításra, hanem a mester saját ösztönéből fogalmazott, a követ-kező sorokkal felelt: „Fogadja legmelegebb köszönetemet nemeslelkű ajánlataért. Ön, mint mindig, most is bebizonyítja, hogy az igazi művészi igazi emberbarát is, s hogy a művé-szet nem csak arra jó, hogy élvezetet nyujtson jó időkben s boldog órákban, hanem az em-beret nemesítvén, súlyos időkben a szerencsét-lenek segélyére sietni, s a szenvedéseket eny-híteni is megtanít. Hogy Ön, a hazának nemesek egyik disze, hanem hű és igaz fia is, — abban senkisémet kételkedik, — legkevésbé pedig Önnek Budapest, márczius 2-án öszinte tisztelője s barátja Trefort Agoston.”

* Hídépítés. Neuzina határában a 30. sz. átmetszésen a temes-begavölgyi vizszabályo-zási társaság által építetendő hid átvállalása tár-gyában zárt ajánlatok márczius 31-éig elfo-gadtatnak.

IRODALOM.

Megjelent „Magyarország és a Nagyvilág” f. évi 10-iki száma következő érdekes tartalommal. Szöveg: † Tóth Ede. — Egy fáradt ember naplójából. Ujabb közlemény. (Opitzky János.) (Folytatás.) — Mindegy! (Költ. Majthényi Flóra.) — Az árvíz Budapesten: Az árvíz 1876-ban. Az árvíz 1838-ban. — A fővárosból: Árvizi böngészetek. (Porzó.) — A sárga álarozos. Elbeszélés. (Wilkie Collins.) Folytatás. — Sakkfeladvány. — Szórlejtvény. — Szerkesztői üzenetek. — Rajzok: † Tóth Ede. — Budapesti árvizi képek: 1. A ráczvárosi templomter Budán. A kapuczinus-ter Budán. A Duna. — Deák Ferencz nyári lak-helye a városligetben. — Előfizetési díj: egész évre 10 ft., félévre 5 ft., negyedévre 2 ft. 50 kr.

Megjelent új könyvek. Oltványi Pál pápai kamarás és lelkész „Tájékozót utmutatás a kereseti jövedelemadónak bevállása és fel-lebbezése iránt” czimén egy füzetet adott ki Szegeden. — E gyakorlati hasznu műnek első kiadása, mint halljuk, néhány nap alatt elfo-gyott, s szerzője legközelebb második kiadás-ban adja ki azt. E körülmény a legdicserőbb kritika és elismerés. — Szabó Endre, a kolozsvári „Fröbel intézet” igazgatója „A kézi munka tanítása a népiskolában” című munkát irt, mely Budapesten Tetley Nándor könyvke-reskedésében kapható 50 krért. — Koroda Pál tehetséges ifju költő a „Tulvilág komé-dijája” című költeményére hirdet előfizetést. A mű előfizetési ára 1 frt. Az előfizetési pénz-ek Pozsonyba, szerzőhöz küldendők. — „Dobos tábornok” czimén dr. Heiszler József, dombrádi ref. lelkész tollából egy történelmi

regény hagyta el e napokban a sajtót. A re-gény színhelye Erdély a XVII. század első tízeideiben, tárgya a vallásáharó, s erős fele-kezeti szenvedélyvel van írva, a mi nem válik előnyére. Ára 40 kr. Az előfizetési pénzek ifj. Maurer Károly kiadóhoz Nyiregyházára inté-zendők.

Rövid hírek.

Ö Felsege a király 15,000, a királyné 10,000 frtot küldöttek a vízkárosultak segé-lyezésére.

Petz J. honvédhadnagy föbe lötte magát.

Nyögér községben 15 hold terület föld elcsülyedt.

Törökország közoktatási budgetje 1 millió 600,000 frank.

Baján Völgyi szintársulata Deák-émlék-szoborra előadást tartott, a jövedelem 1 forint 94 krajczár volt.

Bedekovich Kálmán horvát minisiteré kinevezetett.

Don Carlos serege széteszolt.

Gambettának hazafias érdemeiért egy francia 50,000 frankot hagyományozott.

Petőfi keresztapja meghalt.

Ö Felsege a királyné Angolországba utazott.

A királyi pár utjabban 40,000 forintot adott a vízkárosultaknak.

A „Vasárnapi Ujság” szerkesztőjének édes atyja Nagy Ferencz tanár Kolozsvárott meghalt.

Sárosmegyből 10 parasztsalád Ameri-kába vándorol.

Dunamentén az árvíz roppant pusztíta-sokat tett, nevezetesen: Csálóköz, Komárom, Margitsziget, Ujpesten, Budán, Csepelszigeten milliókra menő károkat.

A temesvári dohánygyárba betörték.

Klapka Budapestre érkezett.

Tóth Miklós munkács kanonok eperjesi gör. kath. püspökké nevezetett ki.

Anglia királynője ezentúl „India császár-nője” czimet is felvette.

Bécsben hat ezer lakás üresen áll.

Az oláh kormány a gabna kivitelét betiltja.

Szegeden posztógyárt létesítenek.

Penger János kassai püspök a halotti szentségekkel ellátatott.

Stroussberg esődje 12 millió forint.

Brüsszel város egy részét szinte elön-tölte az árvíz.

Déván Lefranc Adolf (családi néven Gróf Frankin) reáltanár meghalt.

Zomborban „négyest” tánczó 40 bol-hát mutogat egy német.

Tiszaháton a himlő uralg.

Ujvidéken „Miletics ünnepelet” ren-deznek.

Budapesten „Magyar feltalálók egye-sülete” alakul.

A felső eöri kerület országgyűlési kép-viselőjévé egyhangulag Ernuszt Kelemen vá-lasztatott meg.

A dettai kath. templomot kirabolták.

Br. Sina Toldy siremlékére 300 frtot küldött.

Lónyay Menyhért gróf Rómában mulat.

Budapesten egy 13 éves leány ikre-kezt szült.

Déký Sándor népzeneész meghalt.

VEGYESEK.

Különös hirdetési díj. A „Davenport-Gazette” kiadója (Jovában, Ézak-Amerika) ki-jelenté lapjában, hogy hymen-híreket ezentul vagy egy dollárért vagy pedig a menyas-zonytól nyerendő egy csókért fog lapjában közölni. Kevéssel azután egy szerföltöt csunya négrnök jelentkezett nálla, hogy egy csókért hirdesse ki őt. A kiadó annyira megijedt e nagy szerencsétől, hogy lapja legközelebbi számában sietel kijelenteni hogy mégis csak inkább készpénzért fogja ezentul az eljegyzési és házassági hirdetéseket közzétetni.

Magyarok Délamerikában. Buenos-Ayresről Balázs Gábor ott utazott hazánkfa következő érdekes sorokat írja: „Meglátogattam az osztrák-magyar konzulátust, tudakozandó magyarok után, hol is csak maga a konzul: Paravicini beszél — németül. Ez rideg, barát-ságtalan öreg ember, a ki mig egyrészt nem törődik az alattvalókkal, más oldalt behunytt szemmel nézi a lengyel zsidók lelketlen üzél-meit, kik is a leggyalázatosabb leányvásárt folytatják. Ideje volna külügyérsgünknek ére-

lyes lépéseket tenni külföldi közegeinknél, mert Dél-Amerika köztársaságai elárasztva vannak ily sáfárok üzleteivel s szerencsétlen magyar leányokkal. Csak három magyarról tettek em-lítést Czecc ezredes, egy katona orvos valahol a vidéken s helyben egy derek asztalosmester: Tarczali. Czecc ezredes meglátogattam; husz éve, hogy itt van nöl velle a híres zsarnok elnök, Rosasnak leányát, van öt gyermeke, természetesen mind spanyolok, jól bírja magát, s ő egyuttal az általa alapított katonai intézet-nek igazgatója is; a magyar nyelvet már csak törve beszéli.” Czecc Délamerikában nagy tisz-telben részesül.

Mennyit eszik s iszik egy fővárosi lakos. A budapesti statisztikai hivatal a fő-városnak három évi fogyasztási adatait össze-állítván, kiszámítja, mennyi hús, sör s bor esik a lakosság egy-egy fejére. E szerint jut minden lakosra egy évben 115 font hús, vagyis minden napra valamivel több 10 lónál. Sörből esik egy-egy főre évi 60 itcze, vagyis 1/3 meszely egy napra. Borból egy akónál vala-mivel több, tehát egy napra majdnem 1/2 meszely. 1874-ben a főváros elfogyasztott 58,412 darab vágó marhát, 77,627 borjut 45,196 birkát 55,851 darab bárány s malacot, 3,925 süldöt, 92,177 sertést. Bort megivott 373,407 akóval, sört 230,171 akóval, ürmöst 29 akóval, likört 210 akóval. Tüzfát felégetett 116,632 ölet.

A fészü, eme mai napság a legszegényebb háztartásban, a műveltség legalantabb fokán álló ember részéről sem nélkülözött hasznos eszköz, ezeltől meg száz esztendővel, a most legelőrehatóbb nemzetek némely rétegeiben még nem igen vala ismeretes. Wright Thomas önéletrajában, mely a mult század végén je-lent meg, e tekintelben igen érdekes adatok olvashatók. Ugyanis azt jegyzé föl Wright naplójában, hogy körülbelül ötven évvel azelőtt a Bradfortói vagy négy mértföldnyire eső Oakenschaw (angol) helységnek lakossága he-tenként, csak egyszer t. i. minden vasnap szokott fészükdöni, még pedig egy közös vas fészüvel, mely a helység kellő közepén egy fához vala odalánczolja. Ide járt aztán az egész község — tisztálkodni.

Az elválás a birmanoknál a világon a legkönnyebb és egyszerűbb dolog. Ha férj és feleség kölcsönösen rá unnak egymásra, a következő módon bontják fel házassági viszonyukat: Két gyertyát meggyújtnak, bezárkoznak gunyhójukba, leülnek s nyugtalan várják, míg a gyertyák leégnek. Az, kinek gyertyája először ég le, rögtön fölkel s eltávozik a ház-ból, oda soha vissza nem térendő. Azon ru-házaton kívül, mi épen rajta van, semmit sem visz magával. Minden egyéb a másik fel tu-lajdona marad.

Csengetyüs zongora. Egy amerikai német szabó Des-Moinsból Jowa államban kü-lönös zongorát szerkesztett, melyben a billen-tyük lenyomásakor a kalapácsok nem hurok-hoz, hanem csengetyühöz ütődnek. E hang-szerben 68 csengetyü van, melyeknek átmé-rője két hüvelyktől 13-ig terjed és ezek oly módon vannak elrendezve, hogy a megfelelő billentyű lenyomásánál mindenikük különböző teljes hangot ad.

Hány távirónők van. Hazánkban je-lenleg, a „M. Közl.” szerint, összesen 171 nő van a távirónál alkalmazásban. Ezek közül a pudapesti főállomásra 38, Pestre 29, Budára 9, Pozsonyra 10, Miskolczra 7, Nagy-Váradra 6, Györre 5, Pécsre 5, Temesvárra 4, Nyitrára 3 és Fiuméra 11 esik; míg a többiek az ország más táviró-állomásain, részint mint másodérok, folytonos szolgálattal bíró állomásokon (reggeli 7-től esteli 9 óráig) vannak beosztva. Az alkalmazzott nők rokonai, legtöbbször nejei vagy leányai a táviró hivatalnokoknak. A fővárosi központi- és a temesvári állomáson a távirónők külön teremben, a többi állomásokon azonban a férfakkal együtt egy szobában hivatalos-kodnak.

Törvény a fényezés ellen. A fényü-zés még Chinában is annyira lábra kapott: hogy a pekingi cenzor (erkölcsbíró és rendő-rigazgató) Mei-ki-hi indittatva érzé magát, legközelebről a császári kormányhoz emlé-kíratott terjeszteni fel, melyben keservesen pa-naszkodik, hogy a fényezés a mennyei birodalom lakosai közt napról-napra nagyobb kiterjedést nyer és tulságos költekezésre kényszeríti őket. A „Pekingi állami hirlap” feleletül e felter-jesztésre császári leiratot közöl, mely a főrangú hivatalnokkal tudatja, hogy panasza az udvarnál meghallgatott és hogy a cultusminisiterium annak alapján már röpiratot adott sajtó alá, melyben a szent könyvek azon helyeinek ki-ronatai, hol a nép által ünnepeletnél, gyász-eseteknél, gyászeseteknél stb. viselendő ruhá-zat van leírva és meghatározva, miként viselje magát a nép az élet különféle körülményei

közt. Együttal a birodalom minden főbrangu tisztviselője felszólítatik hirdetmények által figyelmeztetni a népet, minő üdvös és hasznos volna, ha minden fényűzést kerülve, takarékosan és visszavonultan élne. Ha azonban, — így hangzik tovább a császári rendelet, — a nép e figyelmeztetést nem venné tekintetbe, megengedik a császári tisztviselőknek szükség esetén erőszakot is alkalmazni a rendelet keresztülvitelére.

Közzgazdaság.

Hazai kertiparunk érdekében Lukácsy Sándor, az országos befásításra kiküldött miniszteri biztos, a „Nép Kertészé”-ben legközelebb egy felhívást tesz közzé, melyre az ügy közértekelénél fogva felhívjuk a figyelmet. Lukácsy utalva egyebeken kívül a számos kertü növényekre, melyek kellő gondozás mellett dusan jövedelmező czikkeké válhatnak, az erők tömörülésére szólít fel. Egyesületeket és vándorgyűléseket óhajt szervezni, melyek a kis ipart ügynökségeikkel csoportosítva, a legjovendelmézőbb piacokra vezessék az értékesíthető árut. Az e célra szükséges pénzt pedig adakozások útján kívánja beszerezni. „Észak Amerika szabad államaiban” — ugymond — „évente egy nap (április 15-ke) a kertipar ünnepe van szentelve, ez napon az amerikai férfiak és nők kicsinye nagyja, a napszámos és a milliomos, bankár és gyáros csakis egyesegyedül a fatenyészéssel foglalkozik, minden egyébbe foglalkozni az napon tilos. — Még is van óriás eredménye, midőn gyümölcsökkel — sőt még az ósi barackokkal is az európai piacokat elárasztják.

Mi megelőztük e részben az amerikaiakat, nálunk a március 25-ik napjára eső vallásos Boldogasszony ünnepét a nép kegyelele nemzeti kultúrinnepé emelte. Gyümölcsösítő B. Asszony napjának nevezve azt, a gyümölcsösítést — a fatenyészést megörökítette a hagyományban. Tegyük egy lépést tovább ezen kegyeleles nyomon, fejtjük ki ezen nemzeti kultúrinnepet a hazai kertipar kifejtésére. Tegyük le az napon hazai kertiparunk szilárd alapját, a hazai kertipar egyesület alapítókéjének megalakításával. Tegyük ki a nép hagyományos kegyelele által a kertiparnak szentelt kultúrinnepén a Gyümölcsösítő B. Asszony napján minden felekezeti templom ajtajánál — a községházánál — a kasinók — olvasókörök — egyesületek és közzintézetek

küszöbe előtt a pörsölyt — a hazai kertipar megalapítására szolgáló fillérek gyűjtésére hogy sem hiúság, sem alszemérem ne ellenőrizhesse a kegyeletadomány mekkoraságát.*

Az 1875. évi bortermés mennyisége Europa főbb bortermő országaiban a berlini „statistikai Archiv” kimutatása szerint következő volt: Franciaországban 70.000.000 akó, osztrák magyar birodalomban 33.000.000 akó, Olaszországban 29.000.000 akó, Spanyolországban 9.060.000 akó, Németországban az orosz birodalomban 500.000 akó, összesen 142.500.000 akó, Ha a „statist. Archiv” adatai nem esznek, a terület egy-egy mért földjén: Franciaországban 7104,5 akó bor, Olaszországban 5392 akó, osztrák-magyar birodalomban 2618,2 akó, Spanyolországban 879,3 akó, Németországban 172,1 akó, Oroszországban 5 akó bor, s ennél fogva esik egy-egy lakóra Franciaországban 73 1/2 pint bor, Olaszországban 49 1/2 pint, osztrák-magyar birodalom 38 1/2 pint, Spanyolországban 23 pint, Németországban 1 1/2 pint, az orosz birodalomban 1/4 pint bor.

A budai bor hanyatlak. Azon külföldi bor-kereskedők, kik évek óta tetemes mennyiségű budai vörös bort szoktak összehámozni, nagyon panaszkodnak, hogy a borok évről évre hanyatlanak, s nagyon különböznek az 5-6 év előttiéktől. Ennek pedig oka nem más, minthogy a budai szőlősgazdák folytonosan irtják az aprószemű fekete szőlőket, s azok helyett nedvedsűbb, mennyiségre nézve jövedelmezőbb fekete fajokat ültetnek, hanem ezek aztán nem is adnak oly jó bort.

A gyümölcs- és bortermelő tartományok között a kis steierországi igen jelentékeny helyet foglal el. Szőlőterülete a legnagyobb adatok szerint 79.000 hold átlag 1 1/2 millió akó bortermeléssel 9 millió forintnyi értékkel; a gyümölcsfák száma megközelítőleg 2.500.000 darabra becsültek. Valjon mikor olvashatunk ily érdekes és megbízható adatokat saját hazánkról is?

APRÓSÁGOK.

(Mythologia.) Szobor-árús: Ha nagysád jegyesek számára akar ajándékokat venni, akkor legillendőbb ez az amor-szobrocska. — Hölgy: Mon Dieu! mikor az már

olyan elcsépelet dolog Amort, mint gyermeket előállítani — nincs önnek olyan hasz — huszonöt éves Amortja?

Egy nő arcképe előtt: Az ember hajlandó azt mondani róla, hogy az egy evangéliumi nő arcképe... És miért? No mert éppen úgy néz az emberre, mintha mondaná: Engedjétek hozzám jönni — a fiatal embereket!

Egy suhancz, kit atyja a táborba küldött, azt ígérte, hogy visszajövetkor, egy ellenség fejét hozza magával; az atyja erre azt válaszolta: édes fiam, elég örömem leend, csak egészségedben érkezél vissza, ha fejed nélkül látalak is.

Beszéltetett a férj nevével. A kis Emma hallgatta őket. A beszéd tárgya a körül forgott, hogy a házasságok napjainkban mindegyre gyérülnek.

— Jaj istenem, — jegyzé meg ártatlanul a kis Emma — ha a házasságok úgy fogynak, majd utóbb szüleink sem lesznek.

— Ejnye, te éhletesen kópé, megint veszekedél a Misivel: az imént az kezdte, s mivel annak megtiltottam, most te vagy a kezdő!

— Ugyan papa, hát ki kezdje, ha egyikünknek sem szabad?

Miből való ez a darab? — kérdi egy úr az utcán az opera darabot nyagotgató kintornástól.

— Miből volna? hát a verkleiból!

Bíró: Az ön írása ez?
Vádlott: Nem hiszem.
Bíró: Gondolja meg jól magát.
Vádlott: Bizonyosat nem mondhatok.
Bíró: De mégis az ön írása.
Vádlott: Nem.

Bíró: Itt van a toll, ténta és papír... írja le a nevéét, majd mindjárt meglátjuk!
Vádlott: Kérem, hisz nem is tudok írni!

Bíró: Ön láthatja, miszerint büne egészen ki van derítve, valjha be tehat őszintén.

Vádlott: Magas törvényszék! ha szerencsések volnánk egymást közelebről ismerhetni, bizonyára nem hinnének ilyesmit felőlem!

(Csengő név.) Ah tehát Pepi nősül... Valjon hogy hívják a boldog arát? — 20.000 ft. — A másik nevéét elfelejtettem.

(Felecselés.) Jogász: No, Pali, hogy tetszik neked a rector leánya, ugy-e szép? — Pali: nem tudom, én mindig berugya láttam. — Mit, a rector leánya? — Pali: Nem ő, de én.

Védő: (a törvényszék előtt.) Uram! az a büntetés tulzsigoru lene: tulzsigoru! Hisz tessék csak a vádlottat megtekinteni, oly gyenge, beteges testkattal ki nem fogja birni az élet-hossziglan tartó fogságot!

— Mi különbség van az adószedő és a muzsikusz cigány között? kérde egy polgár a másiktól. — Nem tudom én, felelé — Hát az a különbség van közte, hogy az adószedő húzó-vonó, a muzsikusz cigány pedig vonó-húzó.

Gonosz vizsgálatás. A mult szombati heti vásárban egy szabadkai buzaárusnak a lovai rángatózása következtében, saját kocsija rudja három egészséges fogát ütötte ki. E baleset alkalmával egy alsóvárosi gányó a következőképp vizsgálatla a szegény bunyeváczot: „Ne busuljon kend földi, ilyenkor ugyis kipusztult már a komrából a harapnivaló.”

H I R D E T É S E K.

873. sz. k. i. 1876. (30—31.)

Hirdetmény.

Nagy-Beeskerek város közzségének tulajdonához tartozó úrbéri korcsmáltatási jognak nyilvános árverés útján bérbeadása a képviselő testületnek f. évi január 27-én 12. sz. a. kelt határozatával elrendeltetvén, a városház épületének kis termében megtartandó árverés határidejéül f. é. **ápril 4-ik** napjának, délutáni 4 órája tüzetik ki oly megjegyzés mellett, hogy az árverelni szándékozók, az árverési feltételeket a városi számvevői hivatalnál a hivatalos órák ideje alatt bár mikor is megtekinthetik.

Kelt N.-Beeskereken, 1876. évi márczius 4-én.

Kulifay Lajos, polgármester.

3. 873.

Kundmachung.

Mit dem Beschlusse der Stadtrepräsentanz vom 27. Jan. f. 3., 3. 12, ist die Verpachtung der zum Eigenthume der Stadt Gr.-Beeskereck gehörigen Urbarial-Schankgerechtigkeiteit angeordnet. Auf Grund dieses Beschlusses wird die in dem kleinen Sitzungssaale abzuhaltende Licitation hiemit ausgeschrieben, und der Termin derselben auf den 4. April f. 3., um 4 Uhr Nachmittags hiemit mit dem Bemerken anberaumt, daß die Pachtlustigen in die Licitationsbedingnisse bei der hierfür abgehaltenen öffentlichen Auction während der üblichen Amtsstunden Einsicht nehmen können. Gr.-Beeskereck, am 1. März 1876.

Ludwig Kulifay, Bürgermeister.

Br. 873.

Објава.

Са одлуком од 27. јануара т. г. бр. 12 одредило је варошко представништво, да се својину вароши вел.-бечкерекска сачињавајуће урбарнално право точење пића у закуп даде. Услед ове одлуке расписује се с овим јавна дражба, која ће се у мајој дворани магистратског здања држати, а за рок дражбе одређује се 4. априла т. г. по р. кал. у 4 сата после подне с тим додатком, да они који су намерни право ово у закуп узети, лиценациона услова код оварошког књиговошког звања за време званични сатова прегледати могу.

У Вел.-Бечкереку, 1. марта 1876.

Лудвиг Кулифај, градоначалник.

872. sz. k. i. 1876. (31—31.)

Hirdetmény.

Az országos és heti vásári, ugy nem különben a közzveti vámjognak nyilvános árverés útján bérbeadása, a városi képviselő testületnek f. é. január 27-én 11. sz. a. kelt határozatával elrendeltetvén, a városház épületének kis termében megtartandó árverésnek határidejéül f. évi **ápril 4-ik** napjának, délutáni 3 órája tüzetik ki oly megjegyzés mellett, hogy az árverelni szándékozók a árverési feltételeket a városi számvevői hivatalnál a hivatalos órák ideje alatt bár mikor is megtekinthetik.

Kelt N.-Beeskereken, 1876. évi márczius 4-én.

Kulifay Lajos, polgármester.

3. 872.

Kundmachung.

Mit dem Beschlusse der Stadtrepräsentanz vom 27. Jan. f. 3., 3. 11, ist die Verpachtung der Jahr- und Wochenmarkt-, sowie auch der Pflastermauth-Gerechtigkeiteit angeordnet.

Auf Grund dieses Beschlusses wird die in dem kleinen Sitzungssaale abzuhaltende öffentliche Licitation hiemit ausgeschrieben, und der Termin derselben auf den 4. April f. 3., um 3 Uhr Nachmittags hiemit mit dem Bemerken ausgeschrieben, daß die Pachtlustigen in die Licitations-Bedingnisse bei der hierfür abgehaltenen öffentlichen Auction während der üblichen Amtsstunden Einsicht nehmen können. Gr.-Beeskereck, am 1. März 1876.

Ludwig Kulifay, Bürgermeister.

Br. 872.

Објава.

Са одлуком од 27. јануара т. г. бр. 11 одредило је варошко представништво, да се право купљења пристобјина на годишњим и неделним вашарима а такођер такова за употребљене калдрне на ново у закуп даде. Услед ове одлуке расписује се с овим јавна дражба, која ће се у мајој дворани магистратског здања држати, а за рок дражбе одређује се 4. априла т. г. по р. кал. у 4 сата после подне с тим додатком, да они који су намерни право ово у закуп узети, дражбена услова код оварошког књиговошког звања за време званични сатова прегледати могу.

У Вел.-Бечкереку, 1. марта 1876.

Лудвиг Кулифај, градоначалник.

33. sz. b. v. k. 1876. (29—2.1)

II. árverési hirdetmény.

Ezennel közzhírré tétetik, miszerint a n.-bcskerekeli kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1875. évi november 3-án 5701. sz. alatt kelt végzésével Sporer József részére a beodrai 600. számú tjkönyvben felvett háziból Czémester Istvánt illető tulajdonjuttalakra nézve elrendelt első árverés siker nélkül lévén, a második árverés f. évi **márczius 23-ik** napjára tüzetik ki.

Kelt N.-Beeskereken, 1876. évi február 23-án.

Marianovich János, kir. bir. végrehajtó.

532. sz. k. i. 1876. (28—3.1)

Pályázat.

Az üresedésbe jött Uj-Szt.-Iván község körjegyzői állomásnak választás útján leendő betöltésére, e f. évi **ápril 11-ik** napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki; a pályázni kívánók ezzel felhivatnak, hogy a közzégi törvény 83. §-nak megfelelően felszerelt folyamodványaikat, e f. évi ápril 10-ig alólítottán nyújtsák be. Ezen állomásnak javadalmazása következő: évi fizetés 216 ft. 75 kr. o. é., uti átalány 57 ft., irodai átalány 37 ft., tiszta buza öszi 31 hectoliter 97 liter és 30 centiliter, tavaszi buza 6 hectoliter, 14 liter és 90 centiliter, só 28 kilogramm, stearin-gyertya 14 kilogramm, kemény tűzifa 3 meter és 79 centimeter, szalma 5 méter és 69 centimeter és szabad lakás házikerttel.

Kelt Uj-Szegeden, 1876. évi február 29-én.

Keresztes Ignác, szolgabíró.

106. sz. b. v. k. 1876. (27—2.2)

Árverési hirdetmény.

A tek. nagy-bcskerekeli e. f. kir. törvényszéknek mint váltóbiróságának 1876. évi 734. számú végzése folytán közzhírré tétetik, miszerint a torontalmegyei takarékos és hitelbank kérelmére ugyanazon bíróságnak 1875. évi 5495. számú végzésével említett pénzüzet és több foglaltató javára néhai Rosenfeld Mor hagyatékától 1873. évi **Márczius 28-án** biztosításképp lefoglalt ingóknak, és követeléseknek Mencer Lipót zárgondnok által el nem adott illetégek he nem szedet részére nevezetesen: egy 80 frtra becsült Polzer-féle vasszekrény és egy 200 frtra becsült hintóra, valamint körülbelől 32349 frt. 96 krt. kitévő könyv- és váltókövetelésekre nézve elrendelt, de mind-egyedikként nem teljesített árverésnek helyben Nagy-Beeskerek városháza előtt eszközölése f. évi **márczius 14.** napja d. e. 9 órára tüzetik ki.

Miről a venni szándékozók ezennel értesítettek.

Kelt Nagy-Beeskereken, 1876. február 2-án.

Marianovich János, kir. bir. végrehajtó.

369. sz. 1876. (32—3.1)

Zártajánlati tárgyalás.

Az alólti társulat központi választmánya által elfogadott és a nagyméltóságú m. kir. közzkezdési miniszterium 1875. évi december 6-ról kelt 17.534. szám alatti jóváhagyása folytán, Torontalmegyében bekelezett Neuzina közzsége határába kiadott 30. számú átmetzésen egy új hidnak építésére f. é. **márczius 31-ig** déli 12 óráig zárt ajánlati tárgyalás nyitattik.

Miről a vállalkozni kívánók azzal értesítettek, hogy a tervet költségvetést és vállalati feltételeket a társulat helyiségében naponként délelőtti 8-tól délutáni 2 óráig betekintheik.

Az 50 kr. bélyeggel ellátott zárt ajánlatok közzpézzül a felajánlott vállalati ár 5% csatolandó, készpénzben, vagy a tőzsdé árfolyam két harmadával számítandó, állampapírokban.

Az ajánlatban az összeg számszerint és szóval tisztán és olvashatóan kiteendő, ugy nemkülömben, hogy az ajánlattevő a vállalati feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti.

A beérkezett ajánlatok felett a központi választmánya a f. é. ápril havában tartandó ülésen határoz, és az által elfogadott vállalkozóval a szerződés azonnal meg fog köttetni.

Temesvárott, 1876. évi márczius 7-én.

Temes-begavölgyi vízszabályozási társulat igazgatósága.

Használaton kívül helyezett régi vas- és sárgaréz-mértékek vétetettek

A vasgyár, erdőség és jószág-főigazgatóságtól Reschiczán. (Bánság) (26—3.2)